

V VIŠAVAH JE LEPO

Pogovor z jadrano letalko Cvetko Klančnik-Belinova

Včasih se ozremo kvišku in opazujemo velike ptice ki mirno krmarijo po zraku. Kar začudimo se, kako letala brez motorja sploh zdrže v zraku in nato še bolj obudujemo pilote, ki jih mojstrsko vodijo na zračni blazini. Med temi piloti je tudi nekaj žensk in med tistimi, ki so v zadnjem letu dosegle največ uspehov, je prav gotovo Bežigranka Cvetka Klančnik-Belinova.

Če je kot padalka v Ljubljanskem aeroklubu, kjer je naredila tudi izpit za motornega pilota in odšel je bil zapisana letalstvu. V zvezanem letalskem centru v Vrhu je končala tečaj aerovleka in leta 1972 je postala svoj prvi državni rekord v jadrnem letenju — posejše so je teh rekordov zvrstilo še precej. V Vrhu je potem nekaj let kot poklicni učitelj letanja učila motorne in jadrne plete vmes pa nastopala na številnih tekmovanjih in mitingih in pridno dosegala dobre rezultate. Leta 1966 se je vrnila v Ljubljano, se porodila in zaradi majhnih otrok je bila njena aktivna letalska kariera za več let prekinjena. Kljub temu pa pogledno nekaj uspehov, ki jih je pred tem dosegla: postavi-

la je 18 državnih rekordov, še posebno pa je lahko ponosna na dva svetovna rekorda. Njen prvi svetovni rekord — hitrostni prelet v trikotniku 300 km — je bil prvi svetovni rekord ki ga je postavil kak jadranski letalnik. Leta 1968 pa je uspela edinstven doseg, saj je v dvosedlu preletela trikotnik 100 km s hitrostjo 85,42 km na uro, kar je bil absolutni svetovni rekord. Ta rezultat je bil v tistem času izredno dober, kar se vidi tudi po tem, ker ni bil presežen celih osem let.

Kljub temu, da je aktivno nisem več ukvarjala s letalstvom, pa se od tega sporta nikoli nisem povsem poslovila. Prijatelji in številni učenci, ki sem jih izučila, so me pregovarjali, naj spet sedem v letalo in k: se je tem prigorovom pridružila se moja družina, sem se spet odločila za jadranje... pripoveduje naša najboljša jadrna letalka. »Pa se en vzrok za mojo odločitev je bil: v našem sportu je malo žensk in tako v zadnjih letih sploh ni bilo doseženih boljših rezultatov. Zato sem se vključila v novomeški aeroklub, kamor so me povabili moji bivši učenci in prijate-

li in tam sem takoj začela letati. Leta 1972 se je tako začel drugi del moje letalske poti ki je predvsem letos zelo uspešna. Lani sem na republiški akciji preletov preletela 664 km, letos pa v dvosedlu s Vido Berglez iz Ljubljane kar 1645 km — postavila, pa sva tudi osem novih državnih rekordov za dvosedla.

Za obe letalki je bilo osem dni preletov v maju zares rekordnih: 19. maja sta dosegli rekord v prostem preletu in napovedanem cilju (iz Lesc sta leteli do Novega mesta in potem do Zagreba, kar je 153 km) naslednji dan sta postavili rekord v povratek, ker sta iz Lesc odleteli v Celje in spet nazaj (166 km). 22. maja sta dosegli nov višinski rekord: relativno višino 2.480 metrov in absolutno višino 2.980 m. Potem sta popravili rekord, cilj in povratek, ki sta ga postavili pred šestimi dnevi; leteli sta iz Lesc v Maribor in nazaj, kar je 232 km, zadnja rekorda pa sta dosegli 27. maja s letom in napovedan cilju po lomljeni liniji in s tem tudi prosti prelet (Lesc-Maribor—Novo mesto — 204 km).

Vsak let je ime, izhodišče v Lescih in ko sva se dvignili, sva s kolegijo lahko občudovali naše prelepe vrhove. Učevali sva ob pogledu na Kravce in Veliko planino, prelep je bil prelet iz Grinoveca, pa preko Rogla na Pohorju, Plešivca na Trški gori, pa spet preko Kokrskega sedla — povsod sva drseli s soncu med znamenitimi vrhovi. Ob tem sva iskala znamenja termitke, se dvignila ob pobočjih hrbov — bilo je zares nepozabno. Obzema se bo v tiskani v spomin poleg v Zagreb, kjer sva pristali in pred strašnim neurjem. Pa vseeno, bilo je fantastično... s mi je z navdušenjem pripovedovala Cvetka Klančnik-Belinova, ki prav takih dneh nastopa na mednarodnem prvenstvu poljskih žena v Leszu, odkoder bomo prav gotovo izvedeli dobre vesti o dosežkih naše letalke. Srečo pa ji želimo ud na svetovnem jadrnem prvenstvu za ženske, ki bo prihodnje leto na Poljskem, za katero se na vseh teh akcijah pripravljata.

NAGRADA ZA DELO

Uspešni prijemi Judo kluba Bežigrad se bogato obrestujejo

Judo sezona se končuje in judoisti Bežigrada bodo imeli za zaslužni podček, saj so se v preteklih šestih mesecih udeležili kar dvajsetih tekmovanj in posameznim in ekipnem merilu. Poleg tega pa so trdo delali tudi v okviru kluba in vzgojili vrsto mladih judoistov, ki kažejo, da bo treba v prihodnosti resno računati na nje.

V posameznem merilu so se posebno izkazali na dveh tekmovanjih — na pasovnem prvenstvu Slovenije in na tekmovanju v počastitev spomina narodnega heroja Stefana Kovacha. Na prvem se je izkazal Turk, ki je zasedel 3. mesto v konkurenci oranžnih pasov. Na drugem pa so se izkazali Sindić s 3. mestom v polsednji, Klisarić s 3. mestom v srednji in Polovšek s 1. mestom v polteški kategoriji. Ekipno pa so zasedli drugo mesto za favorizirano in številno močnejšo ekipo Impola iz Slovenske Bistrice.

Sodelovali so tudi na dveh ligiških tekmovanjih. V oranžni ligi so zasedli 2. mesto, za ekipo Olimpije. V tej ligi so nastopili mladi tekmovalci, ki so jih vzgojili sami. To 2. mesto jim predstavlja resnično zadoščanje in nagrado za delo s mladino. Iz ekipe so najbolj izstopali Eriklavc, Turk in Klisarić, ki so pokazali lepo tehniko in borbenost, vendar tudi drugi niso manjšali s njimi. V II. republiški ligi pa so zasedli 1. mesto in se uvrstili v kvartfinalne za I. rep. ligo.

Vsi ti rezultati so jih uvrstili na 7. mesto med 40 klubov iz vse Slovenije v tekmovanju za slovenski pokal. Fruhtali so številne prvotince, med njimi tudi občinskega rivala Nagačko, ki je zasedel II. mesto. Dva mladince, Klisarić in Polovšek, pa sta nastopila v slovenski mladinski reprezentanci.

Svojega dela niso omejili samo na strokovno področje. Zelo uspešno delujejo tudi na družbeno-političnem področju. Ustanovili bodo aktiv komunistov. Dva njihova predstavnika, Mirko Sindić (st.) in Mirko Sindić (ml.) sta bila člana slovenske delegacije na zasedanju skupščine JZJ. Mirko Sindić (ml.) je bil tudi izvoljen v nadzorni odbor Judo zveze Jugoslavije.

Ekipo Judo kluba Bežigrad, ki je zasedla prvo mesto v II. republiški ligi.

USPEH TELOVADCEV

Nastopilo je nad 100 članov Partizana Bežigrad

Ob koncu delovne sezone 1973/74 je TVD Partizan Bežigrad v petek, 21. junija, priredil telovadni nastop vseh svojih oddelkov. Nastopilo je nad 100 pripadnikov društva in med njimi tudi gostje, mladinci iz Pirana na bradnji, mladinci iz Dola pa s vajami na parterju. Prve je pripravil znan predvojni telovadec Stane Derganc, ki se je spet začel ukvarjati s treniranjem in ki je pred več leti prav v društvu za Bežigradom vseljal veselje do gimnastike, telovadke iz Dola pa so prišle s tov. Peterko, profesorjem tel. vzgoje na osnovni šoli.

Domačo mladino so mnogih telovadnih veščin naučili prisrčni društveni vodniki, med katerimi jih ima sedaj že šest trenerški izpit. Vsi skupaj so sproščeno prikazali svoje znanje več kot dvestotim gledalcem. Nastopili so

s skoki, preskoki, z vajami na bradnji, na gredi, na parterju in na drogu, judo sekcija društva spet s svojim posebnim programom, mladinke s ritmično sestavo, ki so jo same pripravile, najboljši telovadci pa so zaključili spored z vajami na drogu in skoki s kanvasa.

Z uspešnim nastopom je bila združena slovenska podelitev nagrad najprizadnevnejšim in najuspešnejšim športnikom tega mladega kolektiva. Okrog trideset knjižnih nagrad sta podelila bivši in sedanj predsednik društva Drago Štemberger in inž. Marjan Lovstak. Lep zaključek delovnega obdobja je bil to za celotno društvo — lepši, kot bi se ga dalo zasluziti.

Sledijo počitnice in odmor. Kolektiv si bo sedaj oddahnil z zavestjo, da je bilo veliko storjenega, si nabral novih moči in motivov, tako da bo jeseni še čvrsteje poprijel za delo ter na dograjenem gradil naprej.

M. P.

TEMELJNA TELESNOKULTURNA SKUPNOST

NESKLEPČNA SKUPŠČINA

Od 34 delegatov TOZD sta se je udeležila le dva

V torek 25. junija bi morala biti v sejni dvorani KS BORIS KIDRIČ v Vojkovi ulici redna skupščina Temeljne telesnokulturne skupnosti naše občine. Na dnevnem redu sta bila med drugim tudi program in finančni predračun naše občinske, kakor tudi mestne telesnokulturne skupnosti ter potrdite samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za kraljeviški šport na ravni mesta. Dnevni red je bil skrajša tak, da bi moral vsakdo in pritegniti vsakogar, ki mu je telesna kultura pri srcu in pa tudi vse tiste, ki so sprejeli funkcije delegata v tej interesni skupnosti.

in vendar ni bilo tako. Od 89 delegatov se je skupščine, ki je bila pravočasno sklicana (7 dni prej) in to na dan, ko ni bilo nobene nogometnega prenosa v času, ko se ni letnih dopustov — udeležilo le 37! Medtem ko so bile osnovne organizacije za telesno kulturo domača polna zastopana, pa sta se od 34 delegatov TOZD skupščine udeležila le 2! Prav tako so bila solška športna društva, katerih imamo na osnovnih in srednjih šolah 12, zastopana s dvema delegatoma iz SSD Dr. Vita Kraigher in SSD Franc Ravbar iz Dola, torej iz tistih SSD, ki sta letos tudi v področnem tekmovanju dosegli prvo in drugo mesto! Ob tem pa moramo poudariti, da se je skupščine od 11 delegatov iz krajevnih skupnosti udeležilo kar 7! To kaže na nesporno dejstvo, da so občani še kako zainteresirani za usodo in razvoj telesne kulture v občini.

J. P.

ODBOJKARJI NA VRHU

Odbojkarji Save s Crnuč so v sezoni 1973/74 osvojili prvo mesto v I. republiški ligi. Po enoletnem nastopanju v II. zvezni ligi v sezoni 1972/73 je to vsekakor največji doseg črnučskih igralcev, ki so ga dosegli prav ob 20-letnici odbojke na Crnučah.

V republiški ligi so izgubili le tri tekme: z Bledom in Jesenicami v gosteh in z Jesenicami doma. Z gorenjskimi ekipama so imeli na koncu enako število točk, vendar je bila odločilna boljša razlika v nizih. Uspeh je toliko večji, saj sta najboljša črnuška igralca Pavle Rotar in Bojan Lakner preteklo sezono nastopala v moštvu Kamnika. Za Crnuče so igrali: Mato Kumer, Marjan Kumer, Primož Kaiser, Marjan Breščak, Bojan Lampe, Ilja Jakšič, Jože Pečnik, Janez Skofič, Dušan Pohar in Matjaž Japelj.

Trener in tehnični vodja inž. Miro Meserko je povedal, da imajo največ težav z vadbene prostori. Trenirajo in igrajo v Doli pri Ljubljani, na treninge se torej vozijo kar 15 kilometrov daleč. To je tudi največja ovira, da ne morejo delati z naraščanjem tako, kot bi želeli.

Z naslovom republiškega prvaka so se Crnučani uvrstili v zvezno ligo. Zelo verjetno pa v prihodnji sezoni ne bo več II. zvezne lige; inž. Meserko je poudaril, da bi v zvezi konkurenci nastopili le, če bodo imeli zagotovljene finančne pogoje in če bo klub organizacijsko močnejši. Skoraj zanesljivo pa bodo najboljši slovenske ekipe jeseni tekmovali v enotni republiški ligi, kjer bo nastopala kar pet lanskih zveznih ligašev, to pa pomeni, da bo konkurenca zelo izenačena.

ATLETINJE OSVOJILE POKAL

Mlada ekipa atletinj A. K. OLIMPIJE, je pod vodstvom trenerjev KOKOVNIKOVE, dr. TURKA in PERTOTA, dosegla v letošnji tekmovalni sezoni že vrsto odličnih rezultatov. Vsekakor je najbolj laskavo priznanje mlademu kolektivu osvojitve dragocene trojezičnega pokala Jugoslavije za mladince 10. VI. 1974 v Zagrebu. Mladinke A. K. OLIMPIJE so v letošnji sezoni tudi premočno zmagale v tekmovanju za atletski pokal Slovenije za mladince s kar sto točkami naskoka pred drugovrstično ekipo celjskega KLA-DIVARJA. Ista ekipa mladink pa je osvojila tudi republiški pokal pri članicah.

S ponosom lahko trdimo, da imamo letos za Bežigradom daleč najboljšo žensko atletsko ekipo v Sloveniji in eno najmočnejših v Jugoslaviji. Uspeh je še večji, če pomislimo, da ekipa tekmuje v letošnji sezoni oslabljena, brez državne rekordierke in trikratne lanske letne državne prvinke Brigitte HORVAT, ki je bila prav v teh dneh operirana zaradi poškodbe kolena v lanskoli sezoni.

Majboljše mlade atletinke, zaslužne za uspeh ekipe, so vsekakor Mojca MIHELČIČ (1960) višina in ovir; Marija POTOČAR (1957) daljina in ovir; Zdenka POTNIK (1958) ovir; Helena RAZDEVSEK (1959) sprint; Saša ILCENKO (1959) kopje, disk; Mira SKARIJAK (1957) srednje prog; Tatjana DJORDJEVIĆ (1958) 400 m; Nataša SELISKAR (1960) sprint, višina.

Sveda so tudi vse ostale tekmovke zaslužne za uspeh ekipe, ki pod vodstvom izkušnih in prizadevnih trenerjev prodira tako ekipno, kot s kvalitetskimi posameznicami i sam vrh jugoslovanske ženske atletike.

E. KOMEL

DOLANI SPET NAJBOLJŠI

S svečanostjo na Magistratu, ki je bila 13. junija, je bilo zaključeno tekmovanje za najboljšo žolsko športno društvo v Ljubljani. SSD FRANC RAVBAR iz osnovne šole Dol pri Ljubljani je že tretjič zaporedoma postal zmagovalec tega tekmovanja in osvojilo lep pokal Mestnega centra SSD in denarno nagrado. Največ zaslug za uspeh tega vzornega športnega kolektiva ima vsekakor mentor SSD prof. Jože PETEKKA s skupino mladih vaditeljev, ki vodijo posamezne sekcije v društvu.

Samo dve točki manj je zbralo SSD OŠ dr. Vita KRAIGHERJA, kar je tudi velik uspeh še enega športnega društva iz območja naše občine.

CVRSTITEV SSD V SOL. LETU 1973/74:

1. SSD FRANC RAVBAR — DOL 106,5 točke, 2. SSD DR. VITA KRAIGHERJA 104, 3. SSD BICEVJE 96, 4. SSD MIRAN JARC 95,5, 7. SSD BORIS KIDRIČ 86, 9. SSD FRANCE BEVK 83,5, 12. SSD MAKS PEČAR 72 točk.

Občinska zveza za telesno kulturo Ljubljana — Bežigrad je organizirala 14. junija sprejem za najboljšo ekipo SSD na območju občine Bežigrad v Klubu poslancev. Svečanosti so prisostvovali predstavniki sol, profesorji telesne vzgoje, najboljši športnik-učenci iz posameznih sol in predstavniki TTKS in OBZTK Ljubljana-Bežigrad.

OBZTK je pripravila 25 letnih pokalov za zmagovalne ekipe v posameznih športnih panogah, ki jih je razdelil predsednik OBZTK Miro MESERKO.

Za najboljšo SSD v občini Bežigrad je bilo proglašeno SSD FRANC RAVBAR iz Dola.

E. KOMEL